

Ja, det var i det væsentlige det, jeg havde at bemærke til det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen), og saa i øvrigt vil jeg gerne Ord til andet underskrive, hvad det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) sagde med Hensyn til de fælles Interesser, vi have her i Landet, og navnlig de Fællesinteresser, vi have med Hensyn til Gennemførelsen af det Forslag, her foreligger. Jeg vil blot føje hertil, at der jo ikke er noget at sige til, at de Herrer — ogsaa de Herrer Jyder. — pleje deres Interesser i enhver Henseende, naar blot disse Interesser staa nogenlunde i Samklang med de almene Interesser. Men jeg synes, at det Standpunkt, nogle af de Herrer indtage til det foreliggende Forslag, smager af en lokal Patriotisme, som staaar noget i Modstrid med de almindelige Interesser. De hævde blandt andet, at dette er ikke en indenrigsk Forbindelse, den har ikke Betydning for Indlandet, men væsentlig kun for Udlandet. Jeg vil dog dertil svare, at en Forbindelse, som skaffer os hurtigere Samkvem med Udlandet, har ogsaa i høj Grad Betydning for Indlandet, for vi ere jo her i meget høj Grad interesserede i baade for Handelen og Omsætningen og i det hele taget for hele vor Udviklings Skyld at have den hurtigste og mest bekvemme Forbindelse med Udlandet, som vi i det hele taget kunne etablere. Jeg indrømmer, at der maaske kan være Interesser her, som det ikke var strengt nødvendigt at varetage, men saa skulle vi ogsaa huske paa, hvorledes hele denne Sag ligger. Det gælder her om at hævde os i Konkurrencen med et andet Land. Det gælder om at vise, at vi ere i Stand til at hævde og udvikle og forbedre denne Route fra det sydlige Udland her op til Skandinavien paa en saadan Maade, at det bliver den hurtigste og letteste Forbindelse, der overhovedet eksisterer. Det er en smuk Opgave for os, og naar de økonomiske Interesser saa samtidig kunne varetages for vort Vedkommende, finder jeg, det er fuldt forsvarligt at gennemføre det foreliggende Projekt, og saa finder jeg, at hvis man er alt for stædig overfor denne Sag af Hensyn til Lokalinteresser, handler man ikke helt saaledes, som man bør gøre, naar det som her i Virkeligheden gælder hele Landets Velfærd.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har bedt om Ordet for tredje Gang under denne Behandling. Dertil kræves Tingets Samtykke.

Hvis ingen gør Indsigelse imod det, er det givet. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

P. T. Nielsen: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet og give mig til at tale om Lille Bælts-Broen og Refsnæs—Hou-Routen, men andre ærede Medlemmer have særlig beskæftiget sig med disse to Spørgsmaal, og det er de Bemærkninger, som særlig ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen) og fra den sidste ærede Taler, der kalde mig frem.

Jeg vil da sige om dette Spørgsmaal, at for mig staaar det saadan, at som det gaar i Øjeblikket, kan det ikke blive ved at gaa. Det Tidspunkt rykker sikkert nærmere, da vi her i Rigsdagen maa træffe vort Valg, enten at faa en Lille Bælts-Bro eller at dele Trafikken. Vi kunne ikke vedblive med at spække Lille Bælt og Store Bælt ud med Færgelejer, det tror jeg ikke vil være heldigt. Vi have jo nu allerede 3 Færgelejer ved Fredericia, 3 ved Strib, 3 ved Nyborg og 3 ved Korsør, altsaa i alt 12 Færgelejer med tilsvarende Færger. Skulle vi blive ved at samle Trafikken paa denne Route og blive ved med Færgedriften, maa vi ogsaa blive ved med stadig at anlægge flere Færgelejer og faa flere Færger. Men jeg tror ikke, at det vil være heldigt, og jeg tror derfor, at det Tidspunkt maa komme, da man maa træffe sit Valg, enten at skaffe en fast Forbindelse over Lille Bælt eller dele Trafikken, og jeg ønsker det sidste.

Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, henviste til Jernbanekommissionens Betænkning. I denne vil han kunne finde adskillige Udtalelser fra et Mindretal til Støtte for Linien Refsnæs—Hou, og han vil i de Forhandlinger, der bleve førte paa Grundlag af den Betænkning, finde en Udtalelse af den daværende Trafikminister, Svend Høgsbro om, at naar de nuværende Trafikmidler ved Lille Bælt ikke længere kunde bestride Trafikken, da var Tidspunktet efter hans Mening kommet til at overveje Linien: Refsnæs—Hou. Han stillede sig paa ingen Maade imod denne Route, men ansaa den paa det Tidspunkt for en Fremtidsmulighed.

Forholdet er jo dette, at Bekostningen ingenlunde kan afskrække. Ganske vist er det 10 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men hvis vi skulle blive ved med at samle Trafikken over Lille Bælt og Store Bælt, saa ville vi komme af med Pengene alligevel, idet vi i Stedet for at bygge Færgelejer ved Hou, Refsnæs og Samsø, ville komme til at